

Миротворчість: Божя мудрість у вирішенні конфліктів.

Відеолекція 12: Чужий вогонь

Браян Де Кук

Під час останніх лекцій ми говорили про те, як розуміння Божої мети змінює ваші пріоритети та реакцію на конфлікт. Ми розмірковували про чотири Божі цілі, які Він бажає досягти, коли через конфлікт людина опиняється в пастці образи. Бог бажає звільнити людей із пастки образи, змінити їх, примирити їх і відновити стосунки, а також зруйнувати діла диявола, які той чинить за допомогою пастки образи.

Ми розуміємо, що це далеко не всі цілі, які Господь має для учасників конфлікту. Оскільки кожна ситуація має свої особливості, то в кожному випадку будуть ті цілі, які характерні тільки для даного конфлікту і сторін, залучених у нього.

У кожної людини є можливість зробити свій вибір і стати або учасником пожежі «злого вогню», або стати миротворцем і заступником, запаливши «мирний вогонь». Як у християнина, у вас є привілей прославити Господа за допомогою дії «мирного вогню». Ви маєте право звернутися до Господа і попросити відкрити вам Його цілі, а потім зможете розставити свої пріоритети відповідним чином.

Тепер ми переходимо до наступної частини трикутника «мирного вогню» - до розділу про силу. Поговоримо про те, як дія Божої сили може змінити вашу реакцію і можливості в конфлікті. Коли я говорю про реакцію на конфлікт, то маю на увазі наші відповіді та спроби загасити пожежу «злого вогню». Що потрібно зробити, щоб загасити цю пожежу? Обговорюючи питання про силу, здатну загасити «злий вогонь», я почну з лекції, яку назвав «Чужий вогонь».

Я взяв історію про двох синів Аарона, Надава й Авігу, як ілюстрацію. Вона міститься в старозавітній книзі Левит, у десятому розділі. Разом зі своїм батьком Аароном вони здійснювали служіння в скинії, в той час, коли Мойсей керував Ізраїльським народом. Вони мали щоденні обов'язки: приносити жертви та підтримувати вогонь на жертovníку для пахошів.

В 10-му розділі книги Левит ми читаємо, що сини Аарона, Надав і Авігу, взяли свої кадильніці, поклали в них пахоші та запалили в них вогонь. Це був вогонь не з того джерела, яке було дозволено для запалювання вогню. Таким чином вони принесли недозволений вогонь, або «чужий вогонь», як написано в багатьох перекладах. Вони запалили свій вогонь всупереч повелінням Господа. У результаті «вийшов вогонь із присутності Господньої та пожер їх, і вони померли перед Господом».

Тепер ви можете сказати: «Браяне, це доволі дивна історія для використання в курсі про конфлікти та як рекомендація щодо того, що потрібно зробити, щоб загасити злий вогонь». Однак ця історія ілюструє нам помилковий принцип, дії, які часто роблять багато людей, зокрема й християнські лідери, коли реагують на конфлікт неправильним чином.

Надав і Авігу намагалися робити Божу справу, але так, як Господь не дозволяв. Вони запалили жертovníк не тим способом і не тим вогнем, який наказав Бог. Тому, коли я використовую термін «чужий вогонь», то маю на увазі спробу загасити «злий вогонь» у спосіб, який не прославляє Ісуса Христа і не був схвалений Ним.

Сини Аарона намагалися виконати Божу волю по-своєму. Подібно до них, людина, що приходить із чужим вогнем, приходить з метою отримати бажаний результат, тобто отримати собі той самий ліхтар. «Чужий вогонь» обраний замість «мирного вогню», і досягнення власної мети замість бажання догодити Господу і переслідувати Його цілі. Внесення чужого вогню — це спроба загасити «злий вогонь», не покладаючись на Ісуса Христа. Іноді це може виникати з самовпевненості.

Нам здається, що ми добре знаємо, що саме робить Господь, а тому не молимося. Життя без молитви ніколи не приведе нас до правильного рішення покладатися на Ісуса Христа в спробі погасити «злий вогонь». Не отримавши відповіді від Самого Господа, ми можемо думати: «Ось що мені потрібно

зробити. Я впевнений, що Господь схвалив би це!» Біблія стверджує, що Господь завжди бажає, щоб ми постійно поклалися на Ісуса Христа, так само як Він під час Свого земного служіння невпинно довіряв Отцеві.

І тому, коли ми намагаємося погасити «злий вогонь» конфлікту будь-яким іншим способом, окрім запалювання «мирного вогню», то вносимо в конфлікт «чужий вогонь». Цей вогонь фокусується на досягненні прийнятного результату для всіх сторін, а не на тому розв'язанні та примиренні, які прославляють Ісуса Христа.

Багато років я працюю в судовій сфері Сполучених Штатів Америки. Суд прагне визначити переможця і переможеного в кожній справі, яка надходить на розгляд. При цьому він не намагається примирити сторони. Суд не дбає про їхні стосунки. Роль судових інстанцій у цивільній судовій системі полягає в тому, щоб просто врегулювати справу, тому що сторони не змогли зробити це самі.

Якщо замість «мирного вогню» ми вносимо «чужий вогонь», то, можливо, зможемо домогтися результату, прийнятного для всіх сторін. Але якщо ми не будемо невпинно покладатися на Ісуса Христа в цьому процесі, то хоча і залагодимо питання про право власності на ліхтар, але все одно не зможемо повністю примирити людей та зміцнити їхні взаємини. Так відбувається, тому що тільки Ісус Христос може принести те примирення, яке по-справжньому відновлює стосунки між людьми та зцілює рани.

Я був посередником у різних процесах врегулювання конфліктів, куди приходили різні люди, зокрема й християни. Їхня мета полягала в тому, щоб вирішити суперечки, які виникли. І в цьому немає нічого поганого. Але визнайте, що іноді сторони зовсім не готові до примирення. А тому ви можете розв'язати питання, пов'язані з майном. Але поки не буде розв'язане питання з серцем, поки не будуть відновлені стосунки, примирення не відбудеться. «Злий вогонь» продовжуватиме горіти.

Бувши християнським лідером, ви зіткнетеся з ситуацією, коли одна або обидві сторони ще не готові до примирення. І тому ми будемо схильні розв'язати проблему, використовуючи «чужий вогонь», без допомоги Господа, без того, щоб покластися на Нього повністю, нічого не залишаючи за собою. Як християнські лідери, ми схильні до спокуси використовувати «чужий вогонь» замість «мирного», щоб розв'язати проблему власності, але не розв'язати проблему стосунків.

Ми знаємо, що повне примирення і відновлення взаємин — це бажання Господа. Нам відомо, що наше перетворення на образ Христа — це одна з Його цілей. Але час Він призначає Сам. А коли сторони ще не готові, Господь продовжує діяти. Він працює над розкриттям чогось іншого, або їхнє серце настільки запекле, що вони просто не готові та не перебувають у тому місці, де можуть відкласти свої інтереси, свої бажання і прийти до «мирного вогню». І поки цей день не настане, примирення не зможе відбутися. Це буде помилковий мир.

Тому будьте готові. Ви зіткнетеся з конфліктами, в яких ви будете готові до примирення, або одна зі сторін, з якою ви працюєте, буде готова примиритися з іншою, але інша відмовлятиметься. Очікуйте дій з боку Господа. Залишайтеся біля мирного вогню. Продовжуйте молитися і клопотати за цих людей. Але не піддавайтеся спокусі використати чужий вогонь, щоб примусити когось до згоди та примусити його зробити щось, чого він насправді не хоче робити, але зробить тільки для того, щоб отримати цей ліхтар.

Господь завжди діє, і Йому не потрібна наша допомога у виконанні Його волі, особливо якщо ми намагаємося що-небудь робити не під Його керівництвом. Отже, «чужий вогонь» - це наша спроба погасити «злий вогонь» своїми силами та спроба виконати Божу волю по-своєму.

На додаток до підходу «чужого вогню» існує ще один підхід до розв'язання конфліктів, про який ми поговоримо на наступному занятті. Він хоч і спрямований на те, щоб погасити «злий вогонь», але насправді призводить до його посилення. Я з нетерпінням чекаю наступного заняття, щоб поділитися цим із вами. Благослови вас Господь! До зустрічі.